

Я піду проголошувати Трьохангельську вістку!

Молитовні
читання

Заклик з
любов'ю
с. 6

Поклоніння
Творцеві
с. 10

Останній суд
і Божа любов
с. 18

**Я піду
проголошувати
Трьохангельську
вістку!**

ЗМІСТ

- 3** **Перша субота**
Вістки ангелів
і місія Церкви
ТЕД ВІЛЬСОН
- 6** **Неділя**
Заклик з любов'ю
- 8** **Понеділок**
Покаяння і суд
- 10** **Вівторок**
Поклоніння
Творцеві
- 12** **Середа**
Євангеліє
пермагає будь-яку
опозицію
- 16** **Четвер**
Попередження
від люблячого Бога
- 18** **П'ятниця**
Останній суд
і Божя любов
- 20** **Друга субота**
Трьохангельська
вістка
ЕЛЛЕН УАЙТ
- 23** **Читання для дітей**
Відважні діти
РЕНДІ ФІШЕЛЛ

ВСТУП

«Безпрецедентний» – це слово, що часто використовують для опису останніх світових подій. Ніколи раніше такі разючі факти не накопичувалися так інтенсивно за досить короткий проміжок часу, впливаючи майже на кожен аспект життя настільки швидко і драматично. Виникає відчуття, що ось-ось станеться щось надзвичайне, але прогнози на майбутнє туманні та невизначені. Нині, як ніколи, саме час для адвентистів сьомого дня зі сміливістю, дарованою Святим Духом, проголошувати вістки трьох ангелів з Об'явл. 14:6-12. Кажуть, що немає важливішої роботи, ніж проголошення цього останнього попередження для світу, що гине.

Протягом Молитовного тижня 2021 року ми глибоко дослідимо ці вкрай важливі послання, у серці яких перебувають Ісус Христос і Його праведність, адже Господь прагне переконати нас у необхідності повністю поєднати наші життя з Ним.

Церква адвентистів сьомого дня – це пророчий рух, створений Богом в особливий час земної історії для проголошення особливої вістки, що могла бути дана лише для теперішнього часу, – Трьохангельської вістки з книги Об'явлення.

Настав час дослідити ці послання, молитися з відкритими для Божого керівництва серцями й цілком довірити себе в Його руки, кажучи: «Я піду проголошувати Трьохангельську вістку!»

Нехай Господь благословить вас особливим чином, коли ви проводитимете час із Ним протягом цього всесвітнього Молитовного тижня.

**Тед Вільсон, президент Генеральної Конференції
Церкви адвентистів сьомого дня**

ПРО АВТОРІВ

Автори Читань для дорослих Молитовного тижня цього року – унікальний дует батька й доньки. **Анхель Мануель Родрігес** добре відомий читачам журналу

«Адвентистський світ», адже він є автором щомісячної рубрики «Біблійні запитання». У 2011 році він вийшов на пенсію після служіння в Церкві адвентистів як директор Інституту біблійних досліджень Генеральної Конференції, де пропрацював загалом 19 років. Родрігес народився в Пуерто-Ріко. Він здобув ступінь доктора богослов'я в Університеті Ендрюса та звершував служіння в Адвентистській церкві як пастор, викладач та адміністратор. Його дочка, **Діксіл Лісбет Родрігес**, нещодавно приєдналася до редакційної групи журналу «Адвентистський світ» як помічник редактора. Вона здобула докторський ступінь з риторики в Техаському жіночому університеті й працювала викладачем в університеті та капеланом у лікарні. «Я люблю викладати, але гуманітарна місія й капеланське служіння – це моя пристрасть», – говорить вона, коли ставлять запитання про її улюблені заняття. Як батько, так і дочка отримують задоволення від серйозних розмов на богословські теми.

Вістки ангелів і місія Церкви

Бог закликає нас іти

Тед Вільсон

У кожному столітті Бог доручав Своему народу особливу місію. І хоч способи виконання цієї місії можуть бути різні, кінцева мета завжди однакова – привести людей до спасенних взаємин з Богом, що триватимуть вічно.

Понад 2500 років тому Господь закликав одного юнака до важливої місії, що триватиме не тільки все його життя, але й у наступних століттях до наших днів і далі. Посідаючи високе становище при царському дворі, Даниїл був яскравим світлом, служачи знатним особам і водночас перебуваючи в присутності Царя царів, Який є «Той, Хто відкриває таємницю» і показує «те, що буде» (Дан. 2:29).

Ці пророцтва, особливо ті, що стосуються останніх днів, ототожнюються в Об'явл. 10 із «книгою», запечатаною до часу кінця. Івану було сказано: «Іди, візьми розкрити книгу... Візьми і з'їж її! Гірка буде вона в твоєму череві, але в устах буде солодкою, наче мед» (Об'явл. 10:8, 9).

У розділі 10 книги Об'явлення Іван представляє Божий народ, який пережив Велике розчарування 1844 року. Розкрита книга – це книга Даниїла, що містить пророцтво про 2300 днів/років щодо очищення святилища і прийдешнього слідчого суду. Віра в те, що Ісус незабаром прийде, була солодкою для віруючих-адвентистів, але коли Христос не з'явився так, як очікувалося, то вона стала гірким розчаруванням. Вони проповідували вістку про повернення Ісуса, але їхня робота ще не була завершена. Є додаткова вістка, яку, згідно з Божими планами, потрібно передати всьому світу. Ця вістка, розділена на три частини, викладена в Об'явл. 14:6-12

і відома як Трьохангельська вістка.

Дух пророцтва говорить нам, що першу і другу вістки передавали перші віруючі-адвентисти. Третя вістка буде додана до перших двох і проголошена незадовго до повернення Ісуса. Ці три послання будуть останнім зверненням Бога до грішного світу.

Наша місія як Церкви Божого Останку стає зрозумілою завдяки Божественному натхненню: «Особлива місія адвентистів сьомого дня – нести світло світові та стояти на сторожі істини. Їм було довірено останнє застереження до світу, що гине. Слово Боже осяває адвентистів своїм чудовим світлом. Господь доручив їм найпочеснішу місію – донести світові вістки першого, другого і третього ангелів. І немає важливішої роботи, ніж

Ми повинні рухатися вперед із християнською любов'ю та достовірністю Біблії так само, як ті, хто в минулому виконував дану Богом місію.

ця. Адвентисти не мають права відволікатися на щось інше... Світ має бути попереджений, а народу Божому слід залишатися вірним своєму покликанню»¹.

Оскільки Бог довірив нам проголошувати ці вістки світові, нам важливо розуміти їх і ділитися ними з людьми.

ПЕРША ВІСТКА

Вістка першого ангела в Об'явл. 14:6, 7 проголошує вічне Євангеліє: спасіння через праведність і благодать Христа – Його силу, що виправдовує та освячує. Ангел оголошує, що час суду вже настав, і закликає людей повернутися до істинного поклоніння Богові, визнавши Його Творцем.

Повідомлення про те, що ми живемо в час суду, ґрунтується на виконанні пророцтва з Дан. 8:14 – після 2300 вечорів і ранків (або пророчих днів, які дорівнюють рокам) святилище буде очищене. З 22 жовтня 1844 року ми живемо в проміжку часу, відомому як суд перед Другим приходом Христа – очищення Небесного святилища. Результати цього слідчого суду визначать, хто буде взятий на Небеса, коли Ісус повернеться.

Заклик поклонятися Богові як Творцеві автоматично покладає на людей відповідальність дотримуватися того дня, який

прославляє Його творчий акт. «Субота стане великим випробуванням вірності, тому що цей пункт істини зазнає особливих нападок. Коли люди будуть піддані останньому випробуванню, тоді буде проведена й розмежувальна лінія між тими, хто служить Богові, і тими, хто не служить Йому»².

Проте поклоніння Богові як Творцеві – це дещо більше; має бути готовність відкинути хибні теорії про походження життя. Неможливо вірити в еволюцію й говорити про те, що Бог – Творець неба і землі. Ці дві концепції несумісні. Крім того, еволюція – це частина спиритизму, оскільки спиритизм навчає, що «людина за своєю природою – це істота, яка постійно прогресує, що її призначення від самого народження – це нестримний потяг до прогресу, аж до досягнення вічності, піднесення до рівня божества»³.

ДРУГА ВІСТКА

Вістка другого ангела, що міститься в Об'явл. 14:8 та оголошує про падіння Вавилону, була вперше проповідувана влітку 1844 року⁴. Оскільки в пророцтві це оголошення звучить після вістки про суд і ті церкви, до яких звернена ця вістка, були колись чистими, Вавилоном тут названо церкви, які відкинули попередження про суд.

Вістка «упав великий Вавилон» повторюється в Об'явл. 18:1-4. Голос із неба закликає Божих дітей, які досі перебувають у Вавилоні, вийти звідти, щоб вони не були спільниками його гріхів і не були захоплені карами, які будуть вилиті на нього. Отже, Вавилон складається із церков, які поширюють багато богословських оман, переданих від церкви Середньовіччя.

Хоч падіння Вавилону почалося влітку 1844 року, це поступовий процес, і він не завершиться доти, доки: (1) церкви не відкинуть трьох вісток з Об'явл. 14 і не приймуть сильних оман і неправдивих чудес, представлених сатаною; (2) ці відступницькі церкви не об'єднаються зі світом, приймаючи й вірячи в те, що світ приймає й у що вірить⁵.

Аби Божий народ, який досі перебуває у Вавилоні, усвідомив необхідність виходу з нього, він повинен зрозуміти всі гріхи й помилки Вавилону. Це покладає на народ Божий величезну відповідальність за виконання Його місії – проголошення цих вісток. Хоч це проголошення зустрінуть із сильним гнівом і жорстоким опором за викриття Вавилону, ми повинні рухатися вперед із християнською любов'ю та достовірністю Біблії так само, як ті, хто в минулому виконував дану Богом місію⁶.

ТРЕТЯ ВІСТКА

Вістка третього ангела з Об'явл. 14:9-11 містить чітке попередження: не поклоняйтеся звірові та його образіві й не приймайте його знак. Ця вістка ґрунтується на пророцтві з Об'явл. 13. Звір представляє відступницьку церкву. Образ цього звіра створюється іншою твариною, яка уособлює США. Зверніть увагу на пояснення Еллен Уайт: «Для того щоб у Сполучених Штатах був створений образ звіра, церковна влада повинна настільки взяти під контроль громадянський уряд, щоб використовувати його владу та авторитет для досягнення власних цілей»⁷.

Понад 200 років Сполучені Штати були маяком релігійної свободи. Однак, згідно з біблійним пророцтвом, настає час, коли свобода віросповідання буде порушена й рух так контролюватиме уряд, що закони будуть прийняті для виконання бажань відступницьких церков. Кінцевим результатом формування цього образу буде нетерпимість до будь-кого, хто не погодиться з тим, чого зажадає цей союз церкви і держави⁸.

Знак звіра, дотримання хибного дня поклоніння, – це постанова, яка показує владу цього звіра. Одна церква сміливо хвалиться, що вона перенесла день спокою із сьомого дня, суботи, на неділю. Інші церкви заявляють, що вони поклоняються в неділю на згадку про воскресіння Христа. Жодне із цих тверджень не є біблійним.

Релігійні лідери-відступники будуть сповнені гніву, оскільки не зможуть спростувати біблійні докази святості суботи, а ті, що дотримуються суботи, будуть переслідувані й ув'язнені. Серед цих подій проголошення третьої вістки матиме потужний

ефект, оскільки люди побачать, що пророцтво виконується саме так, як про це говорили хранителі заповідей. У міру того, як загострюється конфлікт між істиною й оманю, відбувається очищення в Божій Церкві. «Щойно наблизиться буря, багато з тих, які повірили у вістку третього ангела, але не освятилися через послух істині, відмовляться від власних поглядів і приєднаються до її противників. Об'єднавшись зі світом та перейнявши його духа, вони почнуть дивитися на речі так, як дивиться на них світ, а коли прийде час випробовування, вони виявляться готовими обрати легкий і популярний шлях... Вони стануть найлютішими ворогами своїх колишніх братів»⁹.

Ті, хто міцно тримається за свого Спасителя й відмовляється відректися від істин, що містяться у вістках трьох ангелів, розуміють, що вони повинні Божою силою продовжувати Його місію. «Слуги Божі із сяючими святою ревністю обличчями поспішатимуть з одного місця до іншого, щоб звістити небесну вістку... Ця вістка поширюватиметься не так людською мудрістю, як глибоким переконанням Божого Духа... істина постане в усій ясності, і щирі Божі діти розірвуть узи, які зв'язували їх... Незважаючи на сили темряви, які об'єдналися проти істини, велика кількість людей перейде на бік Господа»¹⁰.

Брати і сестри, те, що ми бачимо сьогодні, – це тривожний сигнал, який спонукає нас звертатися до Божого Слова й бути готовими до того, що гряде. Тільки покладаючись на Ісуса й силу Святого Духа, ми зможемо виконати все! Бог готує нас до злиття Пізнього дощу, дозволяючи нам голосно

проголошувати могутні вістки трьох ангелів.

Сьогодні я запрошую вас відповісти на заклик Бога, говорячи: «Так, Господи, Твоєю силою і владою я піду проголошувати вістки трьох ангелів. Куди б Ти мене не послав, я готовий піти. Амінь».

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ РОЗДУМІВ:

1. Чому так важливо вивчати Трьохангельську вістку в широкому контексті біблійних пророцтв?
2. Що б ви сказали людям, які прочитали це читання й говорять вам, що вони бояться думати про кінець часів та останні події?
3. Як би ви сформулювали зміст послань трьох ангелів, якби вам потрібно було поділитися ними з другом, який ніколи про них не чув?

¹ Еллен Уайт. Свідчення для Церкви. Т. 9. С. 19.

² Еллен Уайт. Велика боротьба. С. 605.

³ Там само. С. 554.

⁴ Там само. С. 389.

⁵ Там само. С. 390.

⁶ Там само. С. 606.

⁷ Там само. С. 443.

⁸ Там само. С. 445.

⁹ Там само. С. 608.

¹⁰ Там само. С. 612.

¹⁰ Там само. С. 612.

Тед Н. К. Вільсон – президент Усесвітньої церкви адвентистів сьомого дня. Додаткові статті та коментарі доступні від офісу президента у Twitter: @pastortedwilson та у Facebook: @Pastor Ted Wilson.

Заклик з любов'ю

Вічне Євангеліє у вістці першого ангела

Ангели спустилися в місто Вифлеєм, проголошуючи добру новину про народження Спасителя (Луки 2:8-11); і незадовго до Приходу Христа ангели приходять знову, проголошуючи спасенну силу вічного Євангелія. Ці вістки трьох ангелів (Об'явл. 14:6-12) спираються на Євангеліє: спочатку (вірш 6) згадується вічне Євангеліє, а наприкінці йдеться про віру в Христа, тобто про виправдання через віру (вірш 12). Перший ангел проголошує Євангеліє в контексті останнього Божого суду; другий свідчить про перемогу вічного Євангелія над оманливим євангелієм Вавилону (вірш 8); третій оголошує остаточне рішення суду, коли злі сили визнають любов і справедливість Бога, явлені через Агнця (вірш 10).

ЄВАНГЕЛІЄ, ЛЮБОВ, КОНФЛІКТ

Акцент на Євангелії в цих вістках означає, що «з усіх тих, хто вважає себе християнами, адвентисти сьомого дня мають бути першими у звеличенні Христа перед світом»¹, а це доволі серйозне та складне завдання. Нам слід надавати великого значення трьом характеристикам Євангелія у вістці першого ангела.

ВІЧНЕ ЄВАНГЕЛІЄ БОЖЕСТВЕННОЇ ЛЮБОВІ

Євангеліє вічне, адже воно було задумане в Божественному розумі у вічності й утілилося через Ісуса Христа (Римл. 14:25, 26; Колос. 1:26, 27). Євангеліє вічне, бо воно незмінне й має силу, що спасає. Євангеліє в Об'явленні охоплює все те, що Бог зробив для нас через Ісуса Христа, зокрема Його заступницьку смерть, воскресіння (Об'явл. 1:18), вознесіння (Об'явл. 12:5) і сходження на престол (Об'явл. 4 і 5); Його посередницьку роботу на Небі (Об'явл. 8:3, 4) і Його повернення в славі, щоб завершити спасіння Своїх дітей і засудити нечестивих (Об'явл. 1:7; 14:10; 19:11; 22:20). Іван веде нас у глибину Євангелія, явленого на хресті Христа.

Це Євангеліє з'являється на початку книги Об'явлення, коли Іван славословить Ісуса: «Йому, Котрий любить нас і омив нас від наших гріхів Своєю кров'ю» (Об'явл. 1:5). Сталося те, що ніхто не в змозі до кінця зрозуміти, і для них це добра вістка! Вона про любов і кров; про Бога, Який пройшов через долину смерті, щоб викупити нас та очистити від гріха. Це і є Божественна любов, явлена в історії. Зверніть увагу, що в оригіналі дієслово вжите в теперішньому часі – «Котрий любить нас» – і вказує на постій-

ний потік Божественної любові до нас. Згідно зі словами Івана, ця унікальна любов проявилася в жертвній смерті Божого Сина на хресті (зверніть увагу на минулий час – «омив нас»). Любов, яка набула форми кривавої жертви, зламала силу гріха і звільнила нас для служіння Богу.

АГНЕЦЬ І ЄВАНГЕЛІЄ

Однак саме образ заколеного Агнця домінує в спасенній вістці книги Об'явлення. Його перша поява в цій книзі драматична й разюча. Бог сидить на Своєму величному престолі із запечатаною книгою в руці, яку міг розкрити тільки заколений Агнець (Об'явл. 5:1-6). Старець називає Його «Лев, що з племені Юди», використовуючи месіанський титул (вірш 5), але коли Іван повертається, щоб поглянути на Лева, він бачить, що «стоїть Агнець, наче заколений» (вірш 6). Блага вістка полягає в тому, що цей Лев переможе ворогів Бога, ставши Агнцем, жертвним Агнцем. Так, тут є сила й міць, але це сила заколеного Агнця, тобто сила Божої любові, явлена на хресті. Коли ті, хто оточує престол, бачать Агнця, вони падають, щоб поклонитися Йому, співаючи: «Ти достойний... бо Ти був заколений і викупив нас Богові Своєю кров'ю від уся-

Агнець у книзі Об'явлення є втіленням вічного Євангелія.

кого покоління і мови, племені й народу» (вірш 9). Ми знову виявляємо дві фундаментальні концепції крові й викуплення, завдяки яким Бог дарує славне майбутнє грішникам, що розкаялися.

В Об'явл. 7:9-15 Божий народ останнього часу стоїть перед престолом Бога й Агнця, вихваляючи Їх, готовий служити Їм. Вони стоять перед Богом і Агнцем, бо «випрали свій одяг, і вибілили його в крові Агнця» (вірш 14). Жертва Агнця не тільки викупляє людей, а й очищає їх від гріхів.

Викуплення – це визволення від сили гріха, яке надає нам можливість перебувати в Божій присутності та служити Йому. Оскільки жертвна смерть Агнця здійснила це славне визволення, тепер ми можемо об'єднатися з Агнцем у вселенському конфлікті проти дракона й «перемогти його кров'ю Агнця та словом свого свідчення» (Об'явл. 12:11). Ось два елементи в правильній послідовності: перемога стала можливою завдяки жертві Христа і свідченням про те, що Бог зробив для нас через Агнця. Агнець у книзі Об'явлення є втіленням вічного Євангелія.

ЄВАНГЕЛІЄ І КОНФЛІКТ

Проголошення Євангелія відбувається в контексті конфлікту. Це частина історії про

повстання, що виникло на Небесах (Об'явл. 12:7, 8) і поклало все людство (Бут. 3:1-8). Оскільки цей конфлікт наближається до свого кінця, змії готується перемогти Божий народ за допомогою обману й переслідування (Об'явл. 13:13-15). Він об'єднує відступницьке християнство (вірші 1-17) і за допомогою вістки трьох демонічних духів (спіритизму) отримує підтримку від усіх земних царів (Об'явл. 16:13, 14). Водночас за допомогою вісток трьох ангелів Бог збирає Своїх дітей, що живуть в останній час, з кожного народу, покоління, племені й народності (Об'явл. 14:6-12) для приготування до повернення Христа (вірші 14-20). У цьому останньому конфлікті перемога можлива лише завдяки крові Агнця (Об'явл. 12:11).

ВИСНОВОК

Євангеліє має бути проголошене по всій планеті як єдине розв'язання вселенського конфлікту. Три ангели «являють собою тих, хто приймає істину і з силою відкриває Євангеліє світу»². Євангеліє становить суть адвентистської вістки. Ми ніколи не повинні відволікатися від проголошення словом і ділом, що спасіння можливе тільки завдяки крові Агнця. Нам потрібно мати чітке розуміння Євангелія,

але також необхідно дозволити йому втілитися в нашому житті, зробивши нас люблячими людьми в служінні іншим. Наші церкви й установи мають бути місцями, де любов Агнця проявляється в життях, цілковито посвячених Йому.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ РОЗДУМІВ:

1. Чому так важливо бачити Євангеліє у вістках трьох ангелів?
2. Чи боїтеся ви вістки про суд у книзі Об'явлення? Чому так або чому ні?
3. Як ми можемо ефективно проголошувати вістку про Агнця та Євангеліє з книги Об'явлення секулярному світу?

¹ Еллен Уайт. Євангелізм. С. 188.

² Біблійний коментар АСД. Т. 7. С. 979.

Покаяння і суд

Вічне Євангеліє у вістці
першого ангела

Проголошення вічного Євангелія веде до заклику людей стати на бік Бога у вселенському конфлікті (Об'явл. 14:7). Господь поважає свободу людини і пропонує кожній особистості відгукнутися на Його план. Це надзвичайно важливе рішення визначить вічну долю кожного. Цей заклик подібний до заклику батьків, які, відчуваючи, що дитина ось-ось прийме неправильне рішення, роблять усе можливе, щоб відмовити її від цього. Заклик лине із серця люблячого Бога.

ГЛОБАЛЬНИЙ ЗАКЛИК

Важливість цього рішення виражена за допомогою трьох дієслів у наказовому способі: *побійтеся* Бога, *віддайте* Йому славу й *поклоніться* Йому. Розгляньмо їх детальніше.

«ПОБІЙТЕСЯ БОГА»

Страх може змусити нас зробити що-небудь, аби уникнути небезпеки, яка його породжує. У Святому Письмі йдеться про те, що присутність Бога могла викликати страх. Хто не затремтить у присутності Бога, Який являється в славному й неприступному світлі та змушує природу здригатися і відступати перед Ним? Люди побоюються за своє життя не тому, що Бог погрожує їх убити, а

тому, що вони розуміють: їхні переживання будуть настільки сильними, що вони бояться померти (Вих. 20:19). Цей незрівнянний Господь наближається до Свого творіння, прагнучи бути їхнім Богом.

Унаслідок цього страх, що проявлявся в трепеті й жаху, тепер приваблює їх до Нього в благоговінні, яке виражається у вдячній покорі, у поклонінні та дружбі з Тим, Хто має життя в Самому Собі (П. Зак. 5:26, 27). Це і є справжній побожний страх перед Творцем і Викупителем (Вих. 20:1; Об'явл. 4:10, 11; 5:8, 9).

Найкраща біблійна паралель для заклику боятися Бога (Об'явл. 14:7) – це Екл. 12:13, 14.

1. Наказовий спосіб використовується в обох уривках («бійся Бога»), указуючи на те, що це невідкладна справа.

2. Цей заклик універсальний, адже адресований усім людям (це стосується кожної людини (Екл. 12:13), жителів землі (Об'явл. 14:6)).

3. Те, що люди бояться Бога, пов'язане із судом («Бог приведе кожну справу на суд» (Екл. 12:14); «прийшла година Його суду» (Об'явл. 14:7)).

4. Страх перед Богом пов'язаний з дотриманням Його Заповідей («Бога бійся, і чини Його заповіді» (Екл. 12:13); «терпіння святих, які бере-

жуть Божі заповіді» (Об'явл. 14:12)).

Перший ангел наполегливо закликає людей зробити цього славного Бога своїм Богом і проявити побожний страх перед Ним у покорі Його люблячій волі. Альтернатива – це страх/покоря звірові, щоб уникнути смерті (Об'явл. 13:15). Проте тільки Той, Хто «Живий. І був... мертвий, і ось... живий на віки віків», тільки заколений Агнець може зберегти життя (Об'явл. 1:18).

«ВІДДАЙТЕ ЙОМУ СЛАВУ»

Люди повинні відкласти вбік свою гордість і віддавати честь і славу Богу. Ангел точно визначає, як люди, залучені до вселенського конфлікту, у якому Божа справедливість і любов були піддані сумніву, мають Його прославляти. Фраза «воздай же славу для Господа» використовується в Біблії в контексті суду для визнання людської гріховності й праведного суду Божого. Ця фраза – визнання провини (І. Нав. 7:19) і/або розкаяння (Єрем. 13:16; 1 Сам. 6:5).

У книзі Об'явлення «віддайте Йому славу» означає, по-перше, усе те, що відбувається на Небі, де небесні істоти одноголосно заявляють, що Бог гідний слави та честі, тому що Він Творець (Об'явл. 4:9-11) і Викупитель, Який

Суд – це юридичний пошук істини.

став Агнцем (Об'явл. 5:9-13). По-друге, люди мають віддати славу Богові тут, на землі (Об'явл. 11:13; 14:7; 16:9). По-третє, після закінчення вселенського конфлікту всі віддадуть славу Богу (Об'явл. 19:7; пор. з Об'явл 5:13). Люди часто не бажають визнати, що вони грішники, а Господь є праведним, люблячим Богом. Заклик має бути звернений до всіх, тому що деякі з них стануть свідками руйнівної дії сил природи й «віддадуть славу Небесному Богові»; вони визнають, що є грішниками і що суди Божі справедливі (Об'явл. 11:13; Римл. 10:8, 9).

ПОКЛОНІННЯ І СУД

Заклик прийняти величного Бога Біблії як свого особистого Бога («побійтеся Бога») і зізнатися у своїй гріховності, визнаючи Божу справедливість і любов, міститься в контексті об'явлення про те, що «прийшла година Його суду» (Об'явл. 14:7). Суд – це юридичний пошук істини. Злі сили скоїли злочин усесвітнього масштабу, коли піддали сумніву чистоту люблячого характеру Бога, але на завершальному суді Його Ім'я буде очищено. Нечестиві просували обман звіра, але суд покаже їхню помилку. Саме зараз люди повинні боятися Бога й віддати Йому славу.

Останній суд – це християнська доктрина. За біблійними переказами, він складається з трьох етапів. Перший етап – це суд на Небесах перед Другим приходом Христа, коли життя народу Божого досліджується, щоб виявити, чи залишився він вірним своїм зобов'язанням віри перед Агнцем (напр., Дан. 7:8-10, 13, 22; Римл. 2:5, 6; 1 Кор. 3:8; 2 Кор. 5:10; Ефес. 6:8). Христос прийде спасти Свій народ, а не судити його (Євр. 9:28).

Християни, які вірять у безсмертя душі, також вірять у суд до Приходу. Вони вважають, що суд безсмертної душі відбувається, коли людина помирає; у цей момент вічна доля юридично визначена. Біблія відкидає безсмертя душі й навчає, що людина «спить» у Господі до Приходу Христа. Другий етап – суд під час Тисячолітнього царства, коли будуть розглянуті справи нечестивих (Об'явл. 20:4). Потім відбудеться третій етап останнього суду, виконавча фаза (Об'явл. 20:11-15), коли Всесвіт буде очищений від гріха. Прообразом цієї славної події був День очищення в Старому Завіті, що вказував на той момент в історії, коли, згідно з Божественним календарем, судовий процес почнеться на Небесах 1844 року (Дан. 8:14, пор. з Об'явл. 11:19; 14:7). Живучи в

прообразному дні очищення, ми повинні закликати людство боятися Бога й віддати Йому славу.

ВИСНОВОК

Великий і досконалий Бог Святого Письма бажає бути нашим Богом, але рішення залишається за нами. Останній суд покаже, що через хрест Христа Бог явив Свою нескінченну любов, спасаючи таких грішників, як ми. Нині ми вирішили боятися й віддати Йому славу, ставши на бік Агнця у вселенському конфлікті.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ РОЗДУМІВ:

1. Як можна пов'язати вістку трьох ангелів про суд у книзі Об'явлення з історією любові в Євангеліях?
2. Як ми можемо «віддавати славу» Богу в нашому повсякденному житті?
3. Чому обітниця Божественного суду є обнадійливою новиною у світі, яким керують амбіції, гріх і зло?

Поклоніння Творцеві

Вічне Євангеліє у
вістці першого ангела

Небесна вістка, проголошена першим ангелом, має поширюватися по всьому світу, наполегливо закликаючи всіх боятися, віддати славу й поклонитися Творцеві (Об'явл. 14:7). Поклоніння підводить нас до суті вселенського конфлікту, спонукаючи поклонитися Творцеві, а не грішному херувиму (пор. з Матв. 4:9), намір якого – назавжди витіснити образ Бога з Його творіння. У цьому конфлікті поклоніння – це останнє, вирішальне випробування.

ПОКЛОНІННЯ – ПРОЯВ ВІРНОСТІ АГНЦЕВІ

Грецьке дієслово, перекладене як «поклонитися» в Об'явл. 14:7, – *проскунео*, що буквально означає «стати на коліна» або «падати ниць». У ставленні до людей воно позначає акт поваги, але коли об'єктом є Господь, це дієслово означає схиляння як тіла, так і духа, що виражає витіснення нашого грішного «я», щоб знайти в Богові цілісність буття, центр і мету нашого життя.

ПОКЛОНІННЯ ЯК СПОВІДАННЯ ВІРИ

Перед Божим престолом небесні істоти падають і по-

клоняються Йому, заявляючи: «Достойний Ти, Господи і Боже наш, прийняти славу, честь і силу, бо Ти створив усе» (Об'явл. 4:11). Вони визнають, що поклоняються Богу-Творцю, і запрошують людей приєднатися до них у поклонінні. Акт поклоніння – це сповідання віри в Бога, Якого ми визнаємо своїм Творцем. Завдяки Духу таке сповідання віри глибоко вкорінюється в серце й виражається словами і діями, упокоренням себе (пор. з Римл. 10:9, 10). Поклоніння Творцеві безпосередньо стосується життя, оскільки Він – Джерело нашого життя. Ми поклоняємося нашому Отцю, Який завдяки любові до творіння дав нам життя. Це пояснює, чому в Біблії лише живі можуть славити Господа (Псал. 118:17, 18). Створене життя бачить Того, Хто є життя, і схиляється перед Ним у подяці та любові. Таке поклоніння – це не те, що ми робимо час від часу; це життя в присутності Господа й покорі перед Ним.

Іван також бачить, як небожителі падають перед Агнцем в поклонінні, заявляючи: «Ти [Агнець] достойний... бо Ти був заколений і викупив нас Богові Своєю кров'ю від усякого покоління і мови, племені

й народу» (Об'явл. 5:9). Поклоніння – це сповідання віри в Христа, Який як Спаситель зробив нас новим творінням (Івана 3:7; 2 Кор. 5:17). Перші створені Богом люди згрішили, піддавшись спокусі сатани, і були змушені залишити свій райський дім. Потім Син Божий прийшов на грішну Землю, щоб повернути їх додому (пор. з Ісаї 53:6), до їхнього Джерела життя. Утрачене вічне життя, повернуте нам завдяки спасенній роботі Христа, свідчить перед Усесвітом, що Він наш Спаситель, і ми схиляємося перед Ним у вдячному поклонінні.

СПОВІДАННЯ ВІРНОСТІ

Поклоніння – це сповідання вірності Богу як Творцю і Спасителю. Воно є актом повстання проти сил зла. Як і троє друзів Даниїла (Дан. 3:16-18) і сам Даниїл (Дан. 6:10), послідовники Агнця не бояться звіра. Оскільки творіння не мають життя в самих собі, вони не здатні зберегти власне життя, а тим паче життя інших. Тому поклоніння грішному херувиму як вираження вірності йому – це вибір смерті. Вірні Богу люди мають «терпіння святих» і «бережуть Божі заповіді та віру Ісуса»

Ми поклоняємося нашому Отцю, Який завдяки любові до творіння дав нам життя.

(Об'явл. 14:12). Поклоніння Богу як Творцю і Спасителю проявляється в їхньому житті через послух Божим Заповідям і збереження віри в Христа як Викупителя.

Заповіді, згадані в Об'явленні, – це насамперед Десятислів'я (Вих. 20:1-17). Заклик поклонятися Богу – це запрошення дотримуватися першої заповіді (Об'явл. 14:7); попередження не поклонятися образіві звіра спонукає нас дотримуватися другої заповіді (вірш 9); і засудження звіра за зневагу Божого Імені вимагає покори третій заповіді (Об'явл. 13:6). У повелінні поклонятися Богу, «Хто створив небо, і землю, і море, і джерела вод» (Об'явл. 14:7), використовуються мова й ідеї, що містяться в четвертій заповіді (Вих. 20:11), указуючи на важливість об'єкта поклоніння. «Якщо б увесь світ святкував суботу, думки й почуття людей були б звернені до Творця як до Об'єкта благоговіння і поклоніння; тоді не було б жодного ідолопоклонника, атеїста або невірною»¹.

Субота – це не тільки пам'ятник творіння, але й пам'ятник Тому, Хто через Христа створив усе. Насамперед звір бажає скасувати

цей пам'ятник назавжди. Це пояснює, як «питання суботи буде каменем спотикання у Великій боротьбі, учасником якої стане весь світ»². Нині відмова дотримуватися заповіді про суботу набуває принаймні двох основних форм. Перша походить від відступницького християнства, яке відкидає сьомий день як біблійну суботу і сприяє дотриманню неділі. Друга походить зі світу природознавства. Теорія еволюції усунула зі свідомості багатьох учених та інших освічених людей існування незбагненного й водночас особистого Бога-Творця, тому суботу як пам'ятник Творцю проігнорували. На їхню думку, Творця не існує й у Ньому немає потреби, адже все, що ми бачимо, є результатом випадкових і безцільних природних процесів. Багато християн намагалося узгодити еволюцію та християнську віру, стверджуючи, що Бог створював через довгий еволюційний процес, який складався з боротьби, страждань, виживання та смерті. Такий Бог зовсім не схожий на люблячого біблійного Бога, Який є Творцем і Викупителем. Саме в цьому контексті перший ангел закликає всіх поклонитися Богу; це питання життя чи смерті.

ВИСНОВОК

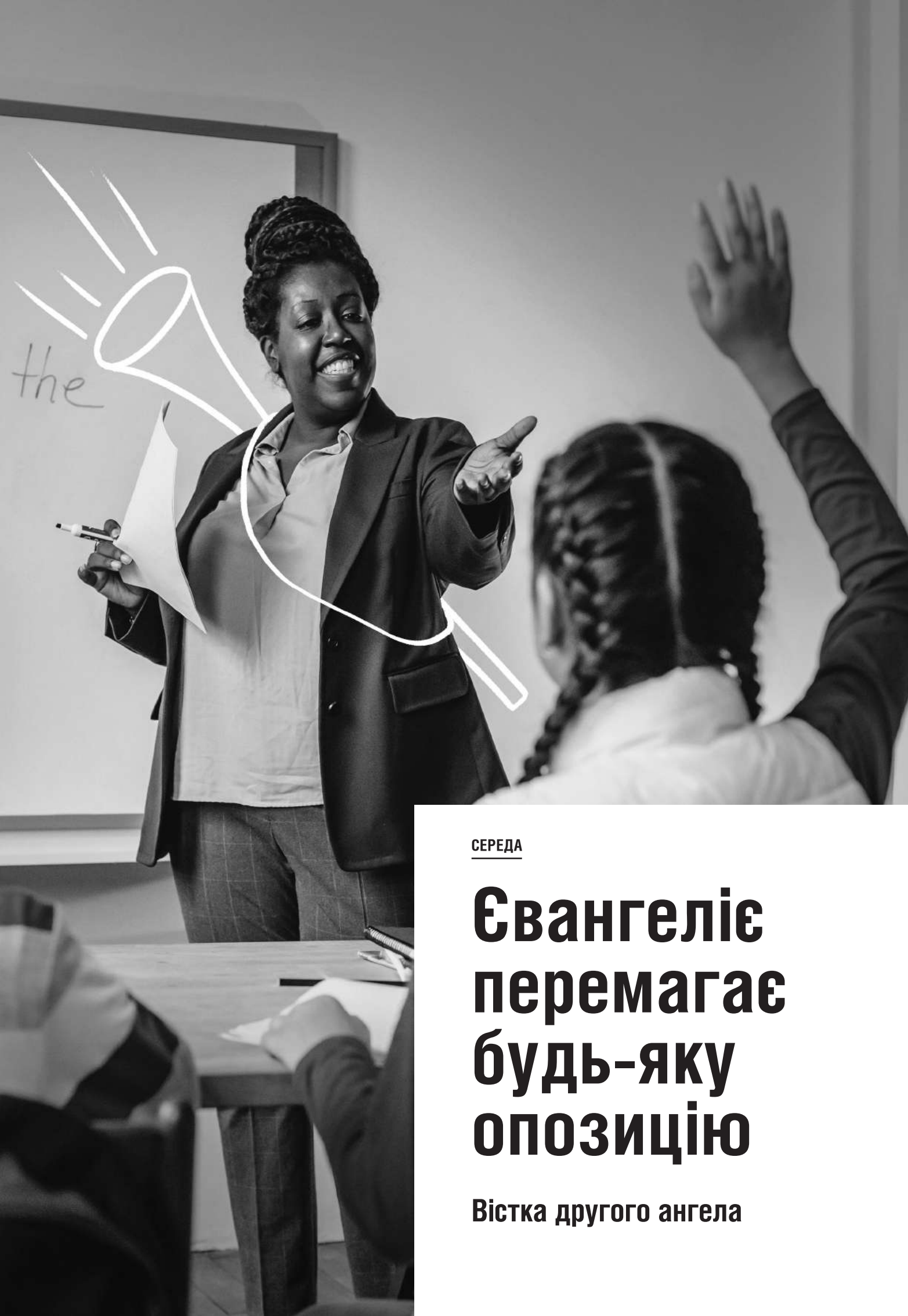
Конфлікт триває, і залишається головне запитання: хто достойний поклоніння? Тільки Бог, Який через Христа створив усе й через Агнца викупив нас, достойний поклоніння. Тільки саме Джерело життя може створити й відтворити життя через викуплення. Ми визнаємо це істиною, коли схиляємося перед Богом та Агнцем і віддаємо Йому славу.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ РОЗДУМІВ:

1. Розгляньте твердження: «Поклоніння – це сповідання віри». Як ця концепція може зробити наше поклоніння єдиним?
2. Чому важливо розуміти зв'язок між поклонінням і творінням?
3. Як ми можемо із запалом розповісти вістку першого ангела людям, що живуть навколо нас і вірять в еволюцію?

¹ Еллен Уайт. Велика боротьба. С. 437.

² Біблійний коментар АСД. Т. 7. С. 979.

СЕРЕДА

Євангеліє перемагає будь-яку опозицію

Вістка другого ангела

У книзі Об'явлення дії злих сил зображені як ті, що імітують діяння Бога. Наприклад, у Бога є три ангели, що проголошують Євангеліє світові (Об'явл. 14:6-12), а у звіра є три демонічних духи, котрі йдуть до царів, щоб зібрати їх на останню битву з Агнцем (Об'явл. 16:13, 14). У Бога є місто, і звір створює своє місто – Вавилон. Вавилон проголошує людям вістку, котра є підробкою вічного Євангелія, і зрештою він не здобуде перемоги.

ВАВИЛОН І АГНЕЦЬ

Другий ангел проголошує: «Упав, упав великий Вавилон, який напоїв усі народи лютим вином своєї розпусти!» (Об'явл. 14:8). Розгляньмо ключові елементи цієї вістки.

ДАВНІЙ ВАВИЛОН І ГРІШНИЙ ХЕРУВИМ

Усе почалося на рівнині «в Шиньарському краї» (Бут. 11:2), це ще одна назва Вавилону, що позначає південну частину Месопотамії. Після потопу люди вирішили побудувати там місто під назвою Вавилон з вежею, яка досягає небес (вірш 4). У цій розповіді іменник *бавел* походить від єврейського дієслова *балал* – «змішувати», і це вказує на те, що *бавел* означає «змішання». Це розповідь про проєкт, який об'єднує людей для досягнення

спільної мети. Вона про людські діла та досягнення, засновані на турботі про самозбереження. Ідеться також про людське честолюбство за межею уяви, оскільки воно має намір панувати над землею й небесами – над усім. Це честолюбство неосяжних масштабів полягає в тому, щоб побудувати космічне місто, яке за цілковитою незалежністю від Бога об'єднало би дві найважливіші сфери існування, а саме: людську та Божественну. Вавилоняни називали місто Баб-ілані, «Брама богів», адже вони малювали його у своїй уяві як космічне місто, що поєднує людей на землі з богами на небесах. Біблійна історія розповідає про акт повстання проти Божественного наміру щодо людей (Бут. 9:7; 11:4). Будівельний проєкт був на завершальній стадії, коли втрутився непроханий Бог, змінивши об'єднувальну роль людської мови (Бут. 11:7, 8).

Гордість і самодостатність Вавилону повною мірою розкриваються в книзі пророка Ісаї, коли Господь оголошує Свій вирок Вавилону, представником якого був його цар (Ісаї 14:3-23). Щоб описати амбіції та наміри царя Вавилону, цей уривок указує на найпотаємніші честолюбні мрії грішного херувима, і так Бог розкриває його внутрішній розпад: «Ти ж сказав був у

серці своєму: «Зійду я на небо, повище зір Божих поставлю престола свого, і сяду я на горі збору богів... уподібнюсь Всевишньому!»» (вірші 13, 14). Таке саме честолюбство поселилося й у людському серці. Хоч історичний Вавилон упав, амбіції грішного херувима досі живі, і він спробує реалізувати їх в останній час.

ВАВИЛОН НАПРИКІНЦІ ЧАСІВ І ГРІШНИЙ ХЕРУВИМ

Природа і мета стародавнього міста Вавилону використовуються як прообраз Вавилону наприкінці часів. У книзі Об'явлення Вавилон – це, *по-перше*, три нечистих духи. Він складається з трьох сил, об'єднаних для просування планів грішного херувима (Об'явл. 16:13). Це змії, який, здається, бере на себе роль Бога (Об'явл. 13:2, 4); звір з моря, якому змії дав велику владу (Об'явл. 13:1, 2); звір із землі, що обманює великими ознаками, і лжепророк, який робить чудеса (Об'явл. 13:13; 19:20). В історичній інтерпретації апокаліптичних пророцтв звір з моря представляє християнську церкву в середні віки; звір із землі позначає американське протестантське християнство; а змії – це спіритизм, заснований на язичницькій ідеї безсмертя душі, за допомогою якої сатана робитиме оманливі чудеса (Об'явл. 16:13, 14).

По-друге, Вавилон – це кульмінаційне вираження відступницького християнства глобальних масштабів, яке стосується останнього часу. Це частина Лаодикійської церкви, яка не прислухалася до заклику Христа відчинити двері й повернутися до Нього (Об'явл. 3:14-22). Оскільки вона багата (Об'явл. 18:3, 11-13) і в неї дорогий одяг (вірш 16), немає необхідності в багатстві й одязі, які Христос пропонує всім, – у багатстві Євангелія (Об'явл. 3:18). Звірі, що становлять Вавилон, – це не соціальне й економічне гноблення в сучасному суспільстві, а відступницьке вираження християнства, яке протистоятиме Божому народу останнього часу (Об'явл. 13:15).

По-третьє, Вавилон звертається до світу з оманливою вісткою про спасіння. Він «напоїв усі народи лютим вином своєї розпусти» (Об'явл. 14:8). Сила, що керує Вавилоном, – це пристрасть/бажання, а не розум, просвітлений Духом. Ділячись вином духовної розпусти, Вавилон представлений як невірна дружина, що означає невірність Господу. У Старому Завіті невірність Ізраїля Богу визначалася укладенням союзів із народами (Єзек. 16:26-29), а також прийняттям релігійних обрядів і вірувань інших народів (Єрем. 2:20, 21; Єзек. 6:9;

16; 23). У книзі Об'явлення Вавилон шукає захисту в царів землі (Об'явл. 17:12, 13) і підтримує поклоніння звіру (Об'явл. 13:4).

По-четверте, у процесі створення Вавилону в кінці часу змії звертається до нехристиянського світу, щоб об'єднати його навколо переконань відступницького християнства. Це, безумовно, важке завдання, тому що планета наповнена безліччю світових релігій, антагоністичних політичних сил, суперечливих способів мислення і навіть атеїзму й секуляризму. Найефективніший спосіб для змії досягти своєї мети – використовувати надприродні явища. Немає нічого ефективнішого для зміни людських уподобань, ніж надприродний досвід, який, здавалося б, не підлягає сумніву. Об'явлення говорить про вчинення великих чудес змієм і його послідовниками. Ці чудеса призведуть до змін на соціальній, політичній і релігійній карті світу, які нині, здавалося б, неможливо передбачити (Об'явл. 13:13, 14).

ПЕРЕМОГА АГНЦЯ

Що саме Вавилон пропонує світові? Він пропонує власний шлях спасіння через проголошення оманливого євангелія. Бог пропонує світові Євангеліє спасіння через Агнця, а Вавилон – вино розпусти.

Часто вино – це символ Божих спасених благословень для Його народу. Вавилон забезпечує своїх послідовників вином своїх «спасених благословень», а саме: своєю духовною аморальністю. У Старому Завіті вино назване «кров'ю виноградної ягоди» (П. Зак. 32:14), що є чудовим символом крові/життя Ісуса. Під час Вечері Господньої Він запропонував Своїм учням вино, що символізувало Його життя, дане для прощення гріхів (Матв. 26:28), – Благувістку Євангелія. У Євангелії від Івана Ісус запропонував Свою кров як єдине джерело життя для грішників (Івана 6:53, 54; пор. з Івана 19:34). Віддаючи жителям землі своє вино, Вавилон поширює оманливе євангеліє, нібито підтверджене надзвичайними чудесами, учиненими змієм і його послідовниками (Об'явл. 13:13, 14; 16:13, 14). Це оманливе євангеліє називається «лутим вином... розпусти» (Об'явл. 14:8). Це спотворення Божественного плану для людського роду, а отже, духовна невірність/аморальність.

Людський рід буде поляризований протистоянням Євангелія спасіння через Христа й оманливого євангелія спасіння через змія/грішного херувима. Кінцевим результатом буде падіння Вавилону. Це падіння відбуватиметься у два етапи.

Їх перемагає не напад Лева, а жертвний образ і робота Агнця, заколеного за наші гріхи.

Перший – духовний, який усе ще перебуває в процесі. Це падіння відбудеться, коли відступництво, що почалося на початку історії Церкви, досягне свого апогею у возз'єднанні відступницького християнства. Повнота Вавилону ще не явлена. Друге падіння відбудеться під час Другого приходу Христа і призведе до остаточної поразки Вавилону. Іван говорить, що тоді «розпалося велике місто [Вавилон] на три частини» (Об'явл. 16:19). Нечестива трійця не може об'єднатися перед Агнцем (пор. з Бут. 11:8): «Вони будуть вести війну з Агнцем, і Агнець переможе їх» (Об'явл. 17:14). Нечестиві прагнутимуть сховатися «від обличчя» Агнця (Об'явл. 6:16). Їх перемагає не напад Лева, а жертвний образ і робота Агнця, заколеного за наші гріхи. Агнець утілює Євангеліє й виходить переможцем у цьому конфлікті.

ВИСНОВОК

Вавилон ще не присутній у світі в усій своїй повноті. Як ми вже говорили, процес відступництва почався в ранній християнській Церкві й досягне своєї кульмінації незадовго до Приходу Христа (2 Сол. 2:1-10). Для нас важливо спостерігати за тим, що відбувається в стосунках між протестантами і католиками, особливо за значним посиленням впливу католицизму в деяких частинах світу, навіть серед нехристиянських релігій. Світ стрімко змінюється, і слід очікувати значних змін, особливо релігійного характеру. Тим часом наш обов'язок – проголошувати Євангеліє Ісуса Христа як єдиний шлях до спасіння, попереджаючи світ про те, що нас чекає попереду. «Ми можемо менше висловлюватися про римську владу і папство, проте необхідно привертати увагу до того, що написали пророки й апостоли, натхнені Божим Духом»¹.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ РОЗДУМІВ:

1. Як ми можемо уникнути «вавилонського» мислення в нашому житті?
2. Чому вістка книги Об'явлення про падіння Вавилону є доброю новиною для тих, хто слідує за Агнцем, куди б Він не вів?
3. У книзі Об'явлення згадується фальшива трійця, яка намагається наслідувати Трійцю Слова Божого. Як нам не стати жертвами обману цієї фальшивої трійці?

¹ Еллен Уайт. Поради авторам і редакторам. С. 65.

Попередження від люблячого Бога

Вістка третього ангела

Господь висловив Свою глибоку турботу про грішних людей через проголошення вічного Євангелія, закликаючи їх повернутися до Нього (вістка першого ангела) і попередивши їх про оманливе євангеліє Вавилона (вістка другого ангела). Тепер серце Бога знову відкривається, попереджаючи людство про долю тих, хто приєднується до звіра, сподіваючись, що вони послухають і виберуть вірність Агнцеві. Ця вістка веде нас до остаточного рішення суду й розв'язання вселенського конфлікту через Агнца.

МИ МАЄМО ВИБРАТИ

Мова й образи, використані у вістці третього ангела (Об'явл. 14:9-11), декому здаються несумісними з християнським Євангелієм. Лише дослідження цієї вістки з погляду жертвової любові Агнца розкриває її мету.

ВІРНІСТЬ

Вістка третього ангела зосереджена на одному з найважливіших питань, з якими стикаються люди: кому ми повинні бути вірні? Це означає, що є конфлікт і необхідно вибрати, на чий бік стати. Небажання обирати – це вибір невірною

натовпу! Є лише два варіанти: Агнець або грішний херувим. У цьому конфлікті немає такого поняття, як вірність самим собі.

Тут поняття вірності є глибоким, оскільки наш характер відображає особливості об'єкта нашої вірності. Вірність грішному херувиму залишає видимий відбиток у нашому житті. Носіння імені звіра означає, що ми вже стали солідарні з планом та амбіціями грішного херувима; ми належимо йому. Ідея приналежності чітко виражена через знак звіра. Знак вірності на руці й на чолі видно всім, і він нагадує іншим, що ця людина належить грішному херувиму (пор. з Вих. 13:9). Знак є символом авторитету об'єкта нашої вірності.

Досліджуючи історію відступницького християнства, щоб відшукати символ влади, який показав би вірність у цьому конфлікті, ми розуміємо, що це неділя. Зазіхання на владу змінювати Закон Божий непереборне. Влада Бога, Який установив сьомий день суботній як день відпочинку та поклоніння, була зневажена людським голосом, що змінив суботу на неділю. Закон Божий відіграє головну роль в останньому конфлікті. Зверніть увагу на зв'язок між поклонін-

ням і знаком звіра в Об'явл. 14:9: «Хто поклоняється звірові... й приймає знак». Ці два елементи нероздільні. Оскільки неділя – це день поклоніння, підпорядкування йому є актом поклоніння. Порушуються дві заповіді – перша і четверта. Неділя стає підробкою суботи, яка є знаком влади Бога, Котрий освячує.

ВИНО І ВОГОНЬ

Кінцева доля нечестивих передбачає, що вони зазнають Божого гніву. Тут ми стикаємося з тим, що деякі назвали б складною темою розгніваного Бога. Іван намагається пояснити, що це таке, за допомогою образів вина, вогню й сірки. Ці образи використані в Старому Завіті для опису Божого суду над Його ворогами (Єрем. 25:15-28; Псал. 11:6; Бут. 19:24). Ця мова символічна, адже гнів Бога – не буквально пиття з чаші. Тут ідеться про те, який вид вина питимуть нечестиві. Це вино не змішувалося з водою (як було зазвичай), але його п'янка дія посилювалася завдяки використанню спецій (Об'явл. 14:10). Нечестиві відчують на собі гнів Божий, не змішаний з милосердям, – не буде можливості для покаяння (Об'явл. 22:11).

Нечестиві відчують на собі гнів Божий, не змішаний з милосердям, – не буде можливості для покаєння.

Друга метафора – вогонь і сірка. Нечестиві будуть покарані вогнем і сіркою. Ця метафора порівнює гнів Божий з болем, який ми відчуваємо, коли сірка, що горить, торкається нашого тіла. Гнів Бога – болісне переживання. Ця метафора також ґрунтується на тому факті, що все, знищене вогнем, не може бути відновлене; воно знищується назавжди. Ідея полягає в тому, що Божий гнів призведе до остаточного зникнення нечестивих, так званої другої смерті (Об'явл. 20:6, 14). Вогонь вічний, оскільки все, що горить, знищується навіки; він горить доти, доки нічого не залишиться (Ісаї 34:9, 10; Юди 7). Поки нечестиві переживають другу смерть, їм немає спокою.

СТРАЖДАННЯ ХРИСТА

Болісна й остаточна смерть нечестивих – це те, чого ми не можемо собі уявити, адже ще ніхто через це не пройшов. Єдиним винятком був Ісус Христос, і Він зробив це для того, щоб ми змогли її уникнути. Під час останнього суду ніхто не має пережити другу смерть; принаймні для цього немає поважної причини. Христоцентричний погляд на останній суд повинен пов'язати

її із судом Христа на хресті. Там Він узяв на Себе суд усього світу (Івана 12:31), узяв на Себе гріх світу як Жертва (Івана 1:29) і випив із чаші Божого суду над грішним людством (Івана 18:11), щоб ті, хто вірить у Нього як Спасителя, не загинули, але насолоджувалися вічним життям (Івана 3:16). На хресті Він зазнав хрещення вогнем і сказав: «Прагну!» (Івана 19:28). Разом з Богом Сином на хресті страждав і Бог Отець. «Бог страждав зі Своїм Сином, як могла страждати тільки Божествена Особа, щоб світ міг примиритися з Ним»¹. Жахливий біль, який Він відчував, був не так фізичним, як душевним болем від усвідомлення того, що Він був відділений від Отця (Матв. 27:46). Щось подібне спіткає нечестивих під час останнього суду, коли вони усвідомлять, що будуть навіки відокремлені від Бога.

ВИСНОВОК

Вселенський конфлікт пов'язаний з вірністю. Попередження від Бога звучить загрозово через серйозність ситуації, з якою зіткнуться люди. Господь не бажає, щоб Його творіння помирало. Мова книги Об'явлення – це мова знаків,

що б'є на сполох, щоб люди зупинилися, адже, якщо вони не покаються, їм загрожує смерть. Бог знає про це, адже Він і Його Син зазнали її на хресті. Проте ми є вісниками Бога, що запрошують людей вибрати Агнца, Котрий примирив нас із Господом.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ РОЗДУМІВ:

1. Чому Біблія так яскраво фокусує увагу на знищенні нечестивого та злого?
2. Як наше уявлення про Бога формує наше розуміння суду? Що ми можемо зробити, щоб надати повну картину Божого характеру людям, які борються з образом розгніваного Бога?
3. Як нам найкраще передати «гнів Божий» у контексті Плану спасіння?

¹ Еллен Уайт. Дивовижна Божа благодать. С. 161.

Останній суд і Божа любов

Вістка третього ангела

Вістка третього ангела – це попередження, мета якого – переконати людей уникнути долі нечестивих, ставши на бік Агнця. Це серйозне попередження веде до опису кінцевої мети останнього суду: «...І буде покараний [нечестивий] у вогні й сірці перед святими ангелами та перед Агнцем» (Об'явл. 14:10).

ОСТАННІЙ СУД І ХРЕСТ

Грецьке дієслово *басанізо* («мучити, мука») передає ідею, котра ненависна більшості людей сьогодні. Це дієслово означає сильний фізичний та/чи душевний біль, над яким у людини немає жодного контролю (пор. з 2 Петра 2:7, 8). У книзі Об'явлення воно вживається для опису сильного болю, який відчуває жінка під час пологів (Об'явл. 12:2). У випадку з нечестивими використана майбутня пасивна форма цього дієслова – «буде покараний». Запитання полягає в тому, хто чи що їх каратиме. Ми розглянемо формулювання й мету цього уривка, щоб знайти відповіді.

ПЕРЕД ОБЛИЧЧЯМ АГНЦЯ

Нечестиві мучаться в присутності святих ангелів та Агн-

ця, страждаючи від сильного болю. Образ Ісуса в супроводі ангелів сягає своїм корінням Старого Завіту, де проголошується Прихід Господа з ангелами, щоб судити нечестивих і спасти Божий народ (П. Зак. 33:2). У Новому Завіті так описана видима і славна реальність Приходу Христа. Під час Другого приходу Христос буде в супроводі Своїх ангелів (Матв. 16:27; 25:31, 32; Марка 13:26, 27). Це буде найславніше явлення Ісуса людям, і кожен побачить Його (Об'явл. 1:7); вони стоятимуть у Його присутності (пор. з Об'явл. 6:16, 17). В Об'явл. 14:10 ідеться не про Другий прихід Ісуса, коли Його побачать лише всі живі. Тут ангел запозичує мову Приходу Христа, аби повідомити нам, що під час останнього суду Господь з'явиться востаннє всім нечестивим усіх віків і грішному херувиму.

АГНЕЦЬ І ХРЕСТ

Ми не повинні залишати поза увагою той факт, що мова третього ангела дуже точна. Нечестиві стоять перед Агнцем, а не перед Царем царів і навіть не перед Господом. Коли вони дивляться вгору, то бачать Христа як Агнця Божого, Який

на хресті явив безмежну любов Господа до Його творіння. У книзі Об'явлення образ закло-ного Агнця є наочним зображенням Євангелія спасіння через віру в жертвну смерть Ісуса (Об'явл. 5:9). Вічне Євангеліє свідчить про люблячу природу Бога, яка завжди зосереджена на творінні. Ісус сказав: «Якщо Я буду піднятий від землі, то притягну всіх до Себе» (Івана 12:32), – одних для спасіння (Івана 3:14, 15), а інших для суду (Об'явл. 14:10). На Божому суді всі нечестиві й усі злі сили знову побачать глибоку любов Бога.

Коли вони дивляться на Агнця, то розуміють, що Бог справді є любов та справедливість і що вселенський конфлікт не мав виправдання. Еллен Уайт пише про момент, коли престол Христа піднімається над стінами Нового Єрусалима, люди бачать Його, і «над престолом височіє хрест»¹. Вона також пише: «Перед видінням Голгофи та її таємничої Жертви грішники стоятимуть засудженими»². Можливо, ми могли б дійти висновку, що нечестивих карає прояв Божої любові через Агнця. Ця любов пробуджує в них почуття провини, і вони бачать себе такими, якими є насправді,

Вічне Євангеліє свідчить про люблячу природу Бога, яка завжди зосереджена на творінні.

розуміючи, що назавжди відділені від такого чудового Бога. Біль буде надзвичайно сильним. Було би правильно сказати, що любов Бога, проявлена в жертвній смерті Агнця, яка наповнює серця Божого народу радістю і вдячністю, наповнить серця нечестивих сильним болем і відчуттям провини. Якби вони прийняли дар спасіння, запропонований їм через Агнця, то уникли б засудження. Явлення Агнця нечестивим сприятиме мирному розв'язанню вселенського конфлікту.

УСЕСВІТНЯ ГАРМОНІЯ

Під час останнього суду найпереконливіший доказ, який Бог представить на розгляд усім нечестивим, сатані та його демонам у Своему судовому засіданні, буде Його самовіддана любов, явлена на хресті через заколеного Агнця. Це єдине свідчення, яке Він дає, і його достатньо. Його переконливу силу неможливо досягнути, адже вона утримуватиме весь Усесвіт у єдності протягом вічності. Дивлячись на Жертву, сили зла усвідомлюють і визнають, що Бог справді справедливий у Своему вирокі проти них; що вони заслуговують смерті, адже це те, що

вони вибрали. Іван передбачав цей момент, коли написав: «І чув я, як кожне творіння, що на небі й на землі, під землею і на морі, і все те, що в них, говорило: Тому, Хто сидить на престолі, й Агнцеві – благословення, і честь, і слава, і влада на віки віків!» (Об'явл. 5:13, пор. з Юди 14, 15). Весь Усесвіт одноголосно визнає, «що Ісус Христос – це Господь» (Филп. 2:11). В останній великій пожежі Всесвіт буде очищений від присутності злих сил і від наслідків їхньої роботи. Потім Іван «побачив нове небо і нову землю» (Об'явл. 21:1).

ВИСНОВОК

Любов завершує вселенський конфлікт. До виникнення гріха Всесвіт пульсував у досконалій гармонії силою любові, і, перш ніж конфлікт закінчиться, любов повертає все до досконалої гармонії. У самому серці Трьохангельської вістки міститься ця чудова історія, яку весь світ має почути під час приготування до Приходу Христа. Церква повинна докласти максимум зусиль, аби кожне з її вчень, особливо есхатологія, і вчинки слугували поширенню вічного Євангелія спасіння через віру

в Агнця (пор. з Об'явл. 14:12). Це послання Господа світові, і воно має втілюватися в наших словах і ділах.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ РОЗДУМІВ:

1. Як ми можемо поділитися з іншими ідеальним балансом любові та справедливості в характері Бога?
2. Обговоріть цитату із сьогоднішнього читання: «Любов завершує вселенський конфлікт». Як вона впливає на наше повсякденне ходіння з Ісусом?
3. Як найкраще поділитися Трьохангельською вісткою з наступним поколінням адвентистів?

¹ Еллен Уайт. Велика боротьба. С. 666.

² Еллен Уайт. Бажання віків. С. 58.

ДРУГА СУБОТА

Трьохангельська вістка

Основа, щоб устояти в останній час

«Я бачила групу пильних та утверджених в істині людей, що давали відсіч тим, хто намагався розхитати віровчення Церкви. Бог схвалював їхні вчинки. Мені були показані три сходинки – перша, друга і третя ангельські вістки. Ангел, який супроводжував мене, сказав: “Горе тому, хто витягне хоча б цеглинку із цих вісток або внесе до них хоча б найменші зміни. Життєво важливо правильно розуміти ці вістки. Долі людей будуть залежати від того, як вони їх приймуть”. Мені знову були показані всі три вістки, і я бачила, якою високою ціною дався народу Божому його духовний досвід. Він коштував йому багатьох страждань і суворої боротьби. Бог вів Свій народ крок за кроком, доки не поставив його на тверду, непорушну основу. Я бачила, як окремі люди підходили до цієї основи й вивчали її. Одні негайно радісно ставали на неї, інші починали прискіпуватися до неї. Вони хотіли щось поліпшити, щоб основа була досконаліша, а ті, що стоять на ній, – щасливіші. Деякі люди зійшли з основи, щоб обстежити її, і заявили, ніби вона неправильно закладе-на. Проте я бачила, що майже всі твердо стояли на цій основі й переконували тих, які зійшли з неї, облишити свої скарги, бо головним Будівельником був Бог, а отже, вони боролися проти Нього. Ці люди розповідали про дивовижні Божі діла, завдяки яким вони тепер стоять на твердій основі, і всі разом, підвівши очі до неба, гучно прославили Бога. Це вплинуло на деяких з тих, хто скаржився та зійшов з основи, і вони зі смиренням знову стали на неї.

Мені було вказано на той час, коли проповідувався

Перший прихід Христа. Іван був посланий у душі й силі Іллі, щоб приготувати шлях для Ісуса. Ті, що відкинули свідчення Івана, не отримали благословення й від учення Ісуса. Опираючись вістці про Його близький Прихід, вони поставили себе в таке становище, коли найпереконливіші докази того, що Він – істинний Месія, не торкалися їхніх сердець. Сатана спонукав тих, хто відкинув вістку Івана, піти ще далі: відкинути й розіп'яти Христа. Учинивши так, ці люди не могли прийняти благословення в день П'ятидесятниці, яке вказало б їм шлях до Небесного святилища. Завіса в храмі, яка роздерлася надвое, свідчила про те, що юдейські жертви й обряди більше не прийматимуться. Велика Жертва була принесена й прийнята, і Святий Дух, Який зійшов у день П'ятидесятниці, спрямував думки учнів від земного святилища до Небесного, куди Ісус увійшов зі Своєю Кров'ю, щоб вилити на Своїх учнів благословення досконалого викуплення. Однак юдеї так і залишилися в непроглядній пільмі. Вони повністю втратили світло про План спасіння, яке могли б мати, і, як і раніше, поклалися на свої безглузді жертви та приношення. Небесне святилище прийшло на зміну земному, а юдеї й гадки не мали про зміну, що відбулася, і тому не могли отримати благословення завдяки заступництву Христа у Святому. Багато людей жахаються, дізнаючись про те, як юдеї відкинули й розіп'яли Христа; коли вони читають про те, якої ганьби та наруги Він зазнав, то думають, що люблять Його й ніколи не відреклися б від Нього, як Петро, і не розіп'яли б Його, як юдеї. Проте Бог, Котрий читає серце кожного, випробував на ділі їхню любов до Ісуса, про яку вони привсе-

людно заявляють. Усе Небо з величезною цікавістю стежило за тим, як буде прийнята вістка першого ангела. Однак багато з тих, хто на словах любить Ісуса і лле сльози, читаючи історію Його розп'яття, висміяли радісну вістку про Його Прихід. Замість того щоб радісно прийняти вістку, вони оголосили її обманом. Ці люди зненавиділи тих, хто полюбив Його Прихід, і вигнали їх із церков. Ті, що відкинули першу вістку, не могли отримати благословення від другої, так само як і від Опівнічного крику, котрий мав підготувати їх до того, щоб вірою ввійти разом з Ісусом до Святого святих Небесного святилища. Відкинувши дві перші вістки, вони настільки затьмарили свій розум, що не змогли побачити світло у вістці третього ангела, котра вказує шлях до Святого святих. Я бачила, що, подібно до того як юдеї розп'яли Христа, формальні церкви розп'яли ці вістки. Тому вони не знають шляху до Святого святих і не можуть отримати благословення від посередницького служіння Ісуса в другому відділенні Святого святилища. Подібно до юдеїв, які приносили свої безглузді жертви, вони підносять свої безглузді молитви до того відділення Святого святилища, де Ісуса вже немає; а сатана, задоволений таким обманом, напускає на себе релігійність і привертає цих так званих християн до себе, використовуючи свою силу, свої ознаки й оманливі чудеса, щоб утримати їх у своїх тенетах. Одних він спокушає так, інших – інакше. Для різних людей у нього приготівлені різні спокуси. Є люди, які з огидою дивляться на одну оману, але охоче приймають іншу. Багатьох сатана спокушає спиритизмом. Крім того, він з'являється під виглядом ангела світла й поширює свій вплив на землі за допомогою

Переконайся, що ти будуєш на скелі. Не ризикуй вічністю, покладаючись на випадок.

хибних реформ. Церкви оживають і починають думати, що це Бог діє в них таким дивовижним чином, тоді як насправді це робота іншого духа. Але пробудження вгамується, а світ і Церква опиняться в ще гіршому стані, ніж раніше.

Я бачила, що в Бога є щирі діти як серед номінальних адвентистів, так і в церквах, що згрішили, і, перш ніж почнуть виливатися кари, служителі й народ будуть виведені із цих церков і радісно приймуть істину. Сатана знає це і, доки не пролунав гучний клич третього ангела, імітує оманливе пробудження в цих релігійних організаціях, щоб ті, які відкинули істину, думали, що Бог з ними. Він сподівається обманути щирих людей і переконати їх, що Бог ще не залишив їхньої церкви. Проте світло засяє, і всі щирі душі вийдуть з грішних церков і приєднаються до Останку» (Ранні твори. С. 258-261).

* * *

«Натхненне Слово передбачило проголошення першої, другої і третьої ангельських вісток. Жодна риска або йота із цих трьох вісток не має бути усунена. Людська влада має не більше прав змінювати порядок розташування цих вісток, ніж замінювати Старий Завіт Новим. Старий Завіт – це Євангеліє в образах і символах. Новий Завіт – це виконання прообразів Старого Завіту. Вони однаково важливі й істотні. У Старому Завіті викладені уроки Самого Христа, і вони анітро-

хи не втратили своєї сили та значущості.

Перша і друга вістки були сповіщені відповідно в 1843 і 1844 роках, а нині ми живемо в час проголошення третьої вістки; проте всі три вістки необхідно проповідувати і сьогодні. Важливо, щоб нині, як і в майбутньому, їх переказували всім, хто шукає істину. Ми повинні сповіщати ці вістки письмово й усно, показуючи їхню послідовність і виконання пророцтв, що приводять нас до вістки третього ангела. Третя вістка не може існувати без першої й другої. Ці вістки ми повинні передати світу в публікаціях, у бесідах, показуючи по черзі в пророчій історії все те, що вже відбулося й що стається в майбутньому...

Наша робота – проголошувати Заповіді Бога і свідчення Ісуса Христа. «Приготуйся... до зустрічі Бога свого!» (Амоса 4:12) – ось попередження, яке має бути дане світу. Це попередження і для нас особисто. Ми покликані відкинути будь-який тягар і гріх, який так легко опановує нами. Є робота для тебе, мій брате, яку потрібно зробити, щоб з'єднатися із Христом. Переконайся, що твій будинок на скелі. Не ризикуй вічністю, покладаючись на випадок. Можливо, ти не доживеш до того небезпечного часу, до якого ми зараз наближаємося. Життя нікому з нас не гарантоване на жодний період часу. Чи не слід тобі пильнувати кожну мить? Чи не слід тобі уважно вивчати себе й шукати відповідь на запитання: якою буде вічність для мене?

Кожну людину має турбувати головне: чи оновлене моє серце? Чи перетворилася моя душа? Чи прощені мої гріхи через віру в Христа? Чи народився я згори? Чи відгукнувся я на запрошення: «Прийдіть до Мене, всі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас! Візьміть Моє ярмо на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам» (Матв. 11:28, 29)? Чи вважаєш ти все марним заради переваги пізнання Ісуса Христа? Чи вважаєш ти своїм обов'язком вірити кожному слову, що виходить з уст Божих?» (Рукопис 32, 1896 [see also Manuscript Releases. Vol. 17. Pp. 6, 23]).

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ РОЗДУМІВ:

1. Чого ми можемо навчитися в тих, хто проголошував Перший прихід Ісуса? Чому це важливо для тих, хто очікує Другого приходу Христа?
2. Як ми можемо досягати людей навколо нас, які, можливо, узагалі не знають біблійної істини, за допомогою вісток трьох ангелів?

*Адвентисти сьомого дня вірять, що **Еллен Уайт** (1827-1915) застосовувала біблійний дар пророцтва протягом понад 70 років суспільного служіння.*

ЧИТАННЯ ДЛЯ ДІТЕЙ

Відважні діти

Ідучи за Ісусом,
незважаючи ні на що

Автор читань для дітей – **Ренді Фішелл**. Фішелл відомий юному поколінню адвентистів своєю творчою роботою як редактор журналу *Guide*. Він магістр богослов'я й автор популярної серії книг для дітей *Tucker Barnes & Friends*.

У Бога є особлива місія для тебе!

***«І Він каже мені: Треба тобі знову про-
рокувати про народи, про язичників,
про племена і про багатьох царів»
(Об'явл. 10:11).***

НЕБЕЗПЕКА НА АЛЯСЦІ

У небезпеці опинилося все місто Ном на Алясці. Це був 1925 рік, і в Номі, що недалеко від полярного кола, був лише один лікар.

– Я вважаю, що у вашої дитини тонзиліт, – сказав лікар Кертіс Уелч кільком батькам.

Проте кількість випадків з подібними симптомами зростала, і чоловік засумнівався: а якщо він помиляється? Коли люди почали вмирати, він знав правду: на місто непомітно насувалася епідемія смертельної хвороби під назвою дифтерія.

– У нас немає необхідних медикаментів, – пояснив лікар Уелч.

А найближчі ліки були за сотні кілометрів! Ном був повністю оточений кригою, тому кораблі були не в змозі допомогти. Кілька літаків, які могли б здійснити політ, були розібрані на частини на зиму. А снігоходів ще не винайшли!

Лікар Уелч надіслав відповідним органам влади телеграму:

**«ЕПІДЕМІЯ ДИФТЕРІЇ МАЙЖЕ НЕМИНУ-
ЧА. МЕНІ ТЕРМІНОВО ПОТРІБЕН ОДИН
МІЛЬЙОН ОДИНИЦЬ АНТИТОКСИНУ ВІД
ДИФТЕРІЇ».**

Тим часом за сотні кілометрів необхідну кількість ліків було врешті-решт зібрано. Але як вони потраплять до Ном? Чоловік на ім'я Марк Саммерс запропонував їхати на собачих упряжках. Це була єдина надія вчасно дістатися до Ном, щоб уникнути жахливого спалаху дифтерії.

Подорож від відправної точки, Ненана, до Ном становила 1085 кілометрів. Зазвичай поїздка займала приблизно 30 днів. Однак її потрібно було значно скоротити.

Бувалі погоничі, які зазнали обмороження й багато іншого, їхали на собачих упряжках небезпечними гірськими хребтами крізь сліпучі хуртовини, швидко просуваючись уперед.

Місія завершилася успішно! На загальний подив, уся поїздка зайняла лише п'ять з половиною днів! Однак довелося заплатити сумну ціну, адже загинуло щонайменше п'ять собак.

У Номі від дифтерії померло менше 10 осіб, і це в місті з населенням близько 1300 осіб, а в прилеглих районах – 10 000 осіб! І все завдяки вчасно виконаній рятувальній місії.

Джерела:

https://en.wikipedia.org/wiki/1925_serum_run_to_Nome

[https://en.wikipedia.org/wiki/Togo_\(dog\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Togo_(dog))

ПОМІРКУЙ ПРО ЦЕ:

- Чи посилали тебе коли-небудь з особливою місією? Якою вона була?
- Яка твоя думка щодо того, що ти належиш до особливої групи, покликаної допомогти іншим підготуватися до повернення Ісуса?

ІДЕЯ ДЛЯ СЬОГОДНІШНЬОЇ МОЛИТВИ:

Подякуй Богу за те, що Він запросив тебе стати частиною Його місії останнього часу. Попроси Його допомогти тобі краще зрозуміти вістки застереження і те, як ти можеш поділитися ними з іншими.

Блага вістка для кожного

«І я побачив іншого ангела, який летів серед неба. Він мав вічне Євангеліє, щоб звіщати його жителям землі» (Об'явл. 14:6).

БЛАГА ВІСТКА В ПАРКУ

Заріті й Айко* було нудно.
– Ходімо в парк, – запропонувала Заріта.

Коли вони прийшли, парк був майже порожній, якщо не брати до уваги трьох хлопців, які збирали каміння й відносили його на дитячу гірку поблизу.

– Хлопці, що ви робите? – покликала хлопчиків Заріта.

Однак замість відповіді кожен хлопець підняв камінь і націлив його на дівчаток! Заріта мовчки попросила в Бога мудрості. Чомусь замість того, щоб утекти, вона запитала:

– Як вас звати?

Хлопці здавалися спантеличеними.

– Ви не боїтеся нас? – запитав один з них.

– Трохи, але я попросила Бога бути з нами, – відповіла Заріта.

Тепер бешкетники були взагалі здивовані! Вони випустили з рук своє «знаряддя» і зісли з гірки. І раптом Заріта, здавалося, почула шепіт: «Розкажіть їм про Бога. Вони слухатимуть». Заріта озирнулася, і Айко зробила те саме. Проте нікого поблизу не було.

Ці троє хлопців підійшли до дівчаток. Вони назвали Заріті й Айко свої імена. Незабаром дівчатка розповідали їм про Ісуса! І хлопці слухали! Нарешті один з них попросив дівчаток помолитися. Коли вони закінчили, хлопчик почав молитися, просячи в Ісуса пробачення.

Повернувшись додому, Заріта сказала:
– Айко, у парку я почула шепіт, який спонукав мене розповісти цим хлопчикам про Ісуса.
Очі Айко округлилися.
– Я теж! – вигукнула вона.
І дівчатка подякували Богові за те, що Він дав їм можливість поділитися Його Благою вісткою**.

* Імена змінені.

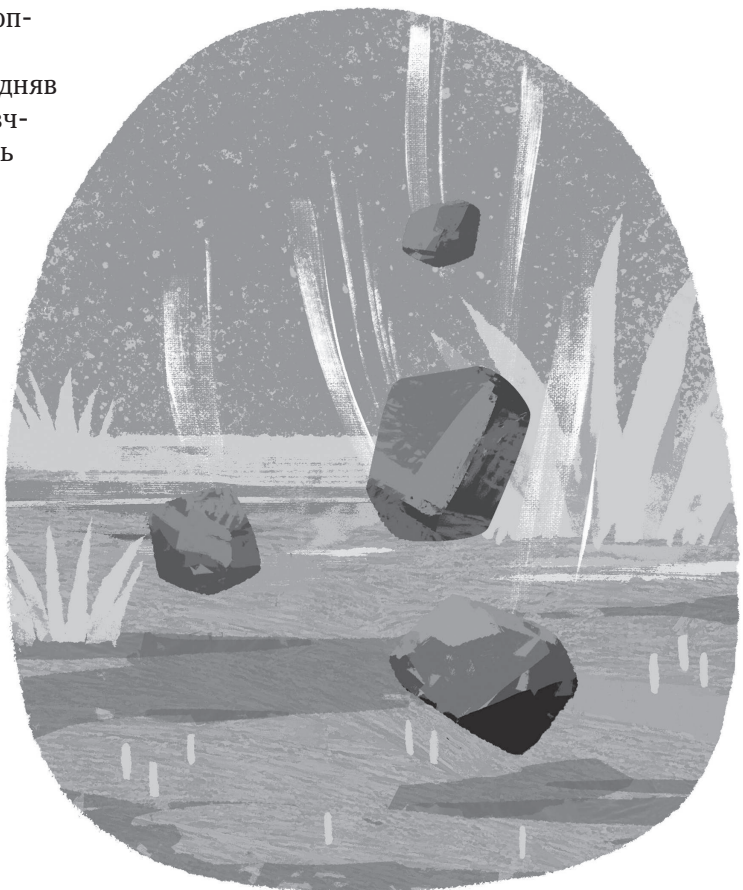
** Адаптоване оповідання Рейчел Войт «Шепіт і молитва» (Guide. December 10, 2005).

ПОМІРКУЙ ПРО ЦЕ:

- Як би ти пояснив Євангеліє одним-двома реченнями?
- Чи відчуваєш ти незручність від ідеї поділитися Благою вісткою про любов і спасіння Ісуса? Якщо так, то що, на твою думку, могло змусити тебе так почуватися?

ІДЕЯ ДЛЯ СЬОГОДНІШНЬОЇ МОЛИТВИ:

Попроси Бога показати тобі, що насправді означає Євангеліє у твоєму житті. Молися, аби бути готовим ділитися Євангелієм щоразу, коли буде відповідний час.

Відверніться від гріха!

«Побійтеся Бога й віддайте Йому славу, бо прийшла година Його суду!» (Об'явл. 14:7).

ЗАКОЛОТНИК ЗНАЙОМИТЬСЯ З ІСУСОМ

Троє розгніваних чоловіків раптово увірвалися туди, де батько Карла, адвентистський пастор, розповідав іншим про Ісуса.

– У тебе є 10 хвилин, щоб забратися звідси! – крикнув один із чоловіків.

В одного з них була рушниця, у другого – ніж, у третього – довгий залізний прут.

– Ми повернемося через 10 хвилин! – крикнув поганий чоловік.

Із цими словами троє порушників спокою повернулися й пішли.

«Що робитиме батько? – розмірковував Карл. – Чи перестане він говорити і скаже всім піти?» Та замість цього батько хлопчика продовжував проповідувати!

Приблизно через 10 хвилин троє чоловіків повернулися. Карл подивився на їхні обличчя. «Вони зараз дуже злі!» – подумав він.

Але коли Карл повернувся, щоб подивитися на свого батька, він зауважив: щось відбувається. Батько подивився чоловікам просто у вічі. Коли він це зробив, чоловіків почало трясти, а потім вони позадкували й пішли!

Через декілька тижнів батько хрестив людей у річці поблизу. З'явився той чоловік, який тримав довгий залізний прут! Він підійшов до батька.

– Пасторе, – сказав він, – я теж хочу хреститися. Але я ще не готовий, тому що був дуже грішною людиною.

«Чи може така людина, як він, справді змінитися та служити Ісусові?» – подумав Карл. Але, на його подив, через кілька тижнів батько повів цього чоловіка в річку.

Як пишався Карл своїм батьком! І як він був вражений тим, що може статися, коли людина вирішить відвернутися від зла й піти за Ісусом!*

ПОМІРКУЙ ПРО ЦЕ:

- Від якого гріха у своєму житті ти хотів би відвернутися?
- Через що ти відводиш погляд від Ісуса? Як це можна змінити?

ІДЕЯ ДЛЯ СЬОГОДНІШНЬОЇ МОЛИТВИ:

Попроси Бога допомогти тобі відвернутися від неправильних думок і дій. Подякуй Йому за силу змінити тебе й за Його любляче прощення.

* Адаптоване оповідання Барбари Вестфаль «Смертельні погрози» (Guide. December 15, 2001).

Поклоніться Богу-Творцю й шануйте Його суботу

**«Поклоніться Тому, Хто створив
небо, і землю, і море, і джерела вод!»
(Об'явл. 14:7).**

ЗА МЕЖАМИ ЗЕМЛІ

У переддень Різдва троє чоловіків були дуже далеко від дому. Білла, Джима й Френка навіть не було на планеті Земля. Ці три космонавти перебували в космічній капсулі «Аполлон-8», що рухалася орбітою Місяця!

Перебуваючи на далекій відстані, команда побачила світлові промені, що повзуть по Землі. Сонце освітлювало маленьку блакитну планету.

Цієї миті й чекали три космонавти. Астронавт Білл Андерс приготувався й почав говорити в мікрофон:

– Зараз ми наближаємося до сходу Сонця на Місяці, – сказав він, – і для всіх людей на Землі в екіпажу «Аполлон-8» є повідомлення, яке ми хотіли б вам надіслати.

«Про що збираються розповісти космонавти?» Людям було цікаво.

– На початку створив Бог Небо та землю...

Космонавт читав Бут. 1:1, перший вірш Біблії! Він продовжував читати, а потім його замінив космонавт Джим Ловелл.

– І Бог назвав світло: «День», а темряву назвав: «Ніч».

Це теж було з біблійної історії створення світу – Бут. 1:5. Астронавт Ловелл продовжував читати, а потім настала черга третього космонавта.

– І сказав Бог: «Нехай збереться вода з-під неба до місця одного, і нехай суходіл стане видний». І сталося так.

Космонавт Френк Борман продовжував читати книгу Буття:

– І назвав Бог суходіл: «Земля», а місце зібрання води назвав: «Море». І Бог побачив, що добре воно.

Вражені красою всього побаченого з космосу, космонавти відчували необхідність віддати славу Тому, Хто значно більший, ніж вони самі. На закінчення космонавт Борман сказав:

– Нехай благословить Бог усіх вас, усіх на цій гарній Землі.

Водночас «Аполлон-8» продовжував кружляти над Місяцем.

ПОМІРКУЙ ПРО ЦЕ:

- Чому сатана хоче, щоб люди вірили в еволюцію, а не в Бога як Творця?
- Чому для Бога важливо, щоб люди шанували сьомий день суботній, а не неділю або інший день?

ІДЕЯ ДЛЯ СЬОГОДНІШНЬОЇ МОЛИТВИ:

Молися, аби Бог показував тобі дедалі більше чудес Свого творіння. Попроси Його допомогти тобі завжди шанувати сьомий день суботній, незважаючи ні на що.

Залиште хибне поклоніння!

«Ще інший ангел, другий, слідував за ним [першим], проголошуючи: Упав, упав великий Вавилон» (Об'явл. 14:8).

ПОШУК ІСТИНИ НА ТОНЗІ

Асіпелі жив на полінезійському острові Тонга в південній частині Тихого океану. Він вирішив наслідувати релігію свого батька, але тепер у нього виникли запитання.

За кілька тижнів до цього на Тонгу прибули двоє чоловіків і почали проводити релігійні зібрання. Допитливі Асіпелі та його друг Ману відвідували їх. Вони були вражені, дізнавшись із Біблії те, про що ніколи не чули.

Асіпелі й Ману відвідували ці зібрання щовечора. Коли зустрічі закінчилися, вони дізналися про Біблію значно більше. Але тепер їх непокоїло одне запитання: яка церква істинна?

Одного разу Асіпелі повідомив:

– Завтра в порт прибуде великий корабель з Австралії. Я піду на корабель і попрошу Бога показати мені когось, хто зможе відповісти на моє запитання: «Яка церква істинна?»

У порту Асіпелі спостерігав, як мандрівники залишають великий корабель. Нарешті він побачив чоловіка, якого, як йому здалося, Бог обрав, аби поговорити з ним.

– Ви християнин, сер? – запитав Асіпелі.

Вражений чоловік сказав:

– Так, я християнин. Чому ти запитуєш?

Енергійний тонганець швидко поставив своє запитання:

– Чи можете ви сказати мені, яка церква істинна?

Протягом останніх кількох місяців цей пасажир вивчав Біблію.

– Пишіть за цією адресою, – відповів він Асіпелі. – Вони скажуть вам, яка церква істинна.

Асіпелі знайшов олівець і записав адресу, яку дав йому чоловік. Урешті-решт він почав отримувати уроки з вивчення Біблії поштою. Асіпелі дізнався про справжню Божу Церкву, яка вірила в Ісуса й дотримувалася всіх Десяти Заповідей, зокрема святкувала сьомий день, суботу.

Незабаром Асіпелі й Ману уклали заповіт з Богом у Церкві адвентистів сьомого дня. Дивовижно, як Бог веде, коли ми запрошуємо Його у своє життя*.

ПОМІРКУЙ ПРО ЦЕ:

- Чи було таке, що ти наслідував когось або щось і врешті-решт виявилось, що рухався в неправильному напрямку? Що б ти зробив по-іншому?
- Чи є в тебе друзі або родичі, які належать до церкви, котра не до кінця дотримується біблійної істини? Які почуття це в тебе викликає?

ІДЕЯ ДЛЯ СЬОГОДНІШНЬОЇ МОЛИТВИ:

Попроси Бога ясно показати тобі, яка Його істинна Церква. Подякуй Йому за те, що Він зберігав Своє Слово, Біблію, протягом століть, щоб ти міг прочитати її істину сьогодні.

* Адаптоване оповідання Уолтера Скрегга «Вибачте, сер, яка церква істинна?» (Guide. September 14, 1966).

Дотримуйтеся вчення Біблії

«А ще інший ангел, третій, слідував за ними, промовляючи гучним голосом: Якщо хто поклоняється звірові та його образу й приймає знак на своє чоло або на свою руку... буде покараний у вогні й сірці» (Об'явл. 14:9, 10).

ТАЄМНЕ МІСЦЕ ДЛЯ СУБОТИ

Одинадцять людей таємно зібралися на березі річки в Південній Європі. Тоді в цій країні адвентистам сьомого дня погрожували розправою. Натовп почув про хрещення й напав на новохрещених. На жаль, натовпом була вбита мати двох дітей.

Двома дітьми цієї жінки були 10-річний Алекс і його 8-річна сестра Марі. Їхні родичі знайшли дітям прийомну сім'ю.

Після сніданку в першу суботу в їхньому новому будинку Алекс і Марі вийшли і сховалися у великій копиці сіна, щоб вивчити урок Суботньої школи та почитати Біблію. Коли вони повернулися, господар будинку побив їх.

Наступну суботу вони провели в найближчому лісі. І знову, коли повернулися, прийомний батько побив їх.

У третю суботу прийомні батьки зупинили дітей, коли вони прямували до лісу. Та щойно чоловік ударив Алекса й Марі, прийшли сусіди. Пізніше вони повідомили владу про побачене. Прийомних батьків заарештували.

Коли настав час покарати прийомних батьків, суддя різко сказав:

– Вас битимуть так само, як ви били цих дітей!

Раптом Алекс підвівся та промовив:

– Будь ласка, судде, не дайте їх побити. Це правда, що він бив і мене, і мою сестру за те, що ми дотримувалися суботи. Але бути битим боляче. Ми

знаємо. Новий Завіт закликає нас любити наших ворогів і молитися за них.

Серце судді пом'якшало. Він не дав побити прийомних батьків, але вони повинні були підписати обіцянку, що більше ніколи не турбуватимуть дітей щодо їхньої віри.

Незабаром після цього прийомний батько прийняв біблійне вчення від деяких місцевих адвентистів і хрестився. Ніхто не був таким щасливий, що він змінив своє життя, як Алекс і Марі*.

* Адаптоване оповідання Барбари Вестфаль «Не бийте його, будь ласка» (Guide. September 1, 1965).

ПОМІРКУЙ ПРО ЦЕ:

- Які почуття викликає в тебе думка про покарання за свою віру?
- Чи можеш ти пригадати біблійні історії, коли люди були покарані за свої переконання?

ІДЕЯ ДЛЯ СЬОГОДНІШНЬОЇ МОЛИТВИ:

Подякуй Господу за безліч прикладів, що свідчать про людей, які відстоювали свої переконання, чого їм це не коштувало. Попроси в Бога мужності чинити так само.

Божа любов перемагає

*«Той питиме вино Божого гніву»
(Об'явл. 14:10).*

ОТРУЄНИЙ НАПІЙ

Евсторджіо, перуанський фермер, ненавидів адвентистів найбільше на світі. Якось він запросив адвентиста на вечерю, але не для того, щоб той смачно поїв. Ні, він збирався отруїти свого гостя.

– Як смачно пахне! – сказав адвентист, увійшовши в глинобитну хатину Евсторджіо, і продовжив: – Я такий радий, що ви мене запросили. Мені потрібно так багато розповісти вам про те, що трапилося зі мною відтоді, як Ісус увійшов у моє життя.

– Звучить непогано, – збрехав Евсторджіо. – Чому б тобі не розповісти мені про це під час прийому їжі?

Двоє чоловіків сіли за просту трапезу з рису й бобів. Перед кожним з них стояла склянка, наповнена напоєм. На склянці перед адвентистом були маленькі квіточки, але всередині – смертельна отрута.

Адвентист схилив голову й подякував Богу за їжу, що стояла перед ними. Незабаром він узяв склянку із соком і випив його.

– Ох, це було смачно! – сказав він. – Сік папаї – мій улюблений!

– Я зробив його спеціально для тебе, – промовив Евсторджіо зі злою посмішкою.

«Скоро цей адвентист зігнеться вдвоє й помере!» – подумав він.

Проте минули хвилини, а з його гостем нічого не відбувалося. Евсторджіо нервово засовався на стільці. Минуло дві години, доки адвентист насолоджувався трапезою й говорив про любов Бога.

Нарешті адвентист підвівся, щоб піти, але перед цим запросив Евсторджіо відвідати церкву в суботу. Коли чоловік пішов, Евсторджіо впав на коліна у своїй хатині. Тремтячи, він подумав: «Як ця людина могла залишитися живою? Він

якийсь чарівник? Або ж... можливо, усе, що він сказав про Бога, правда?!»

– О, Господи, Боже цього адвентиста, – прошепотів Евсторджіо, – тепер я бачу, що Ти реальний і маєш силу спасати. Будь ласка, спаси і мене!*

* Адаптоване оповідання Юліани Марін «Благословенна отрута» (Guide. December 12, 2009).

ПОМІРКУЙ ПРО ЦЕ:

- У яку духовну неправду вірять люди?
- Як ти вважаєш, чому важливо, аби Божий суд у кінці часів відбувся?

ІДЕЯ ДЛЯ СЬОГОДНІШНЬОЇ МОЛИТВИ:

Подякуй Богові за те, що Він дав тобі свободу вибирати свої духовні переконання. Попроси Господа навчити тебе Його любові, яка позбавляє від страху перед судом у кінці часів.

– Я залишив 7000 осіб, що живуть в Ізраїлі. Ті 7000 ніколи не схилялися перед Ваалом*.

Частина, яка залишається

**«Тут терпіння святих, які бережуть Божі заповіді та віру Ісуса!»
(Об'явл. 14:12).**

ЗАВДАННЯ

Чи зможеш ти виявити, що спільного в наведених нижче оповіданнях?

ОПОВІДАННЯ 1

Килимове покриття в спальні Наді стопталося, і її батьки сказали, що вона може вибрати новий колір.

– О, мені подобається той! – сказала дівчинка, указуючи на рулон рожевого килима.

Її мама й тато погодилися.

Продавець промовив:

– Це популярний колір. Маленький шматок – залишок від значно більшого рулону. Це гарна новина, адже я можу продати його вам зі знижкою!

ОПОВІДАННЯ 2

Ілля втікав від злої цариці Єзавелі. Змучений, він увійшов до печери, щоб переночувати. Пророк почувався таким самотнім!

Раптом він почув голос:

– Ілле! Чому ти тут?

Це Бог говорив з ним!

– Господи, Боже небесних армій, – відповів Ілля, – я завжди служив Тобі, як міг. Але народ Ізраїлю порушив свій договір з Тобою. Вони зруйнували Твої жертовники. Вони вбили Твоїх пророків мечами. Я єдиний залишився. А тепер мене теж намагаються вбити!

Проте Бог знав, що Ілля був не єдиною залишеною живою людиною, котра служила істинному Богу. Він промовив до Іллі:

ПОМІРКУЙ ПРО ЦЕ:

- Які біблійні приклади Останку у вигляді однієї людини або групи людей ти можеш згадати? Підказка: ці люди відмовилися поклонитися гігантській золотій статуй.
- Які обов'язки з'являються в тих, хто є частиною Божої Церкви Останку в кінці часу?

ІДЕЯ ДЛЯ СЬОГОДНІШНЬОЇ МОЛИТВИ:

Попроси Бога ясно показати тобі Його Останок кінця часу. Також попроси Його дати тобі сміливість завжди йти за Ісусом і дотримуватися Десяти Заповідей.

Ренді Фішелл – колишній редактор журналу *Guide*. Нині він пише й ілюструє популярну серію книг для дітей *Tucker Barnes & Friends*.

Молитовні читання
2021 р.

**Я піду
ПРОГОЛОШУВАТИ
ТРЬОХАНГЕЛЬСКУ
ВІСТКУ!**

Директор видавництва

В. Джулай

Головний редактор

Л. Качмар

Переклад

Ю. Лунгу

Богословська експертиза

Б. Куриляк

Редактор

Л. Шаповал

Коректор

І. Гунько

Обкладинка та верстка

В. Кузьменко

Відповідальна за друк

Т. Грицюк

Папір офсетний. Офсетний друк.
Підписано до друку 21.07.2021 р.
Гарнітура Октава.
Наклад 2000 примірників.

Видавництво «Джерело життя»

04052, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А,
тел. (044) 425-69-06,
E-mail: dzherelo@ukr.net
www.adventist.ua,
bookson.com.ua,
lifesource.ua

**«Прийдіть до Мене, всі втомлені
та обтяжені, – і Я заспокою вас!
Візьміть Моє ярмо на себе і навчіться
від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, –
і знайдете спокій своїм душам»
(Матв. 11:28, 29).**

**«Приготуйся...
ДО ЗУСТРІЧІ БОГА СВОГО!»
(Амоса 4:12).**